

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/22/2013
Identifikačné číslo spisu:	1009200433
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1009200433.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ing. JUDr. Miroslava Gavaleca PhD. a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: S.P.Partners, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 45, Bratislava, právne zastúpeného AK Mišík, s.r.o., so sídlom Prievozská 4B, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Pezinok (pôvodne Správa katastra Pezinok, Radničné námestie 7, Pezinok), za účasti: 1/ JSP, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, 2/ DREVOVÝVOJ a.s., výskumno-vývojová a inžinierska organizácia, so sídlom Geologická 21, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. V 168/2007 zo dňa 17.10.2008, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp 95/2009-83 zo dňa 2.10.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp 95/2009-83 zo dňa 2.10.2012 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi ani účastníkom konania 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I

Predmet konania

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie č. V 168/2007 zo dňa 17.10.2008, ktorým odporkyňa podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z titulu kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom ako predávajúcim a účastníkom konania 1/ ako kupujúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX, k.ú. U., parc. č. 2901/3, 2905/1, 2905/2, 2905/3, 2905/3, 2905/4, 2905/5, 2905/6, 2905/7, všetko zastavané plochy a nádvoría a stavby uvádzané pod písm. b/ a to píllica na parc. č. 2905/5,

dielňa na parc. č. 2905/06, garáže na parc. č. 2905/7 a meteorologické stredisko na parc. č. 2905/4, so súp. č. 2842, z dôvodu, že predávajúci nebol vlastníkom uvedených nehnuteľností a teda nebol oprávnený s nimi nakladať.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal a zaviazal ho zaplatiť súdny poplatok za konanie o opravnom prostriedku v sume 33 €.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo došiel k záveru, že odporkyňa postupovala a rozhodla správne, keď vo vkladovom konaní posúdila všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie vkladu a na základe zisteného návrh na vklad zamietla s poukazom na právoplatný rozsudok NS SR sp. zn. 1MCdo 20/2005 zo dňa 30.10.2006, v zmysle ktorého došlo k zmene právnych vzťahov k nehnuteľnostiam; spoločnosť S.P. Partners, s.r.o. nadobudla predmetné nehnuteľnosti nezákonne a potom nezákonný bol aj ďalší prevod týchto nehnuteľností kúpnu zmluvou zo dňa 12.1.2007, kedy vlastníkom týchto nehnuteľností už nebola a potom jej nesvedčili oprávnenia vlastníka v zmysle § 123 OZ, teda predmetné nehnuteľnosti nemohla platne previesť.

II

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov navrhovateľa

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na nové konanie.

Nesúhlasil so záverom odporkyne, ktorej dal za pravdu aj krajský súd o tom, že nebol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťami. Poukazoval predovšetkým na ustanovenia § 61 Exekučného poriadku a § 243d ods. 2 O.s.p. a namietal, že krajský súd tieto ustanovenia nevzal do úvahy.

Uviedol, že ako vydražiteľ a prevodca uzavrel dňa 12.1.2007 kúpnu zmluvu o prevode predmetných nehnuteľností s vedľajším účastníkom JSP, s.r.o. ako kupujúcim. K doručeniu zrušovacieho rozsudku Najvyššieho súdu SR účastníkom konania a nadobudnutiu jeho právoplatnosti došlo dňa 7.3.2007, teda v čase uzavretia kúpnej zmluvy bol prevodca nepochybným vlastníkom prevádzaných nehnuteľností.

Exekučný poriadok v § 61 stanovuje, že navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Obdobne ako O.s.p. v § 243d ods. 2 tak vyjadruje zásadu, že právne pomery tretích osôb, ktoré nadobudli práva, už nemôžu byť dotknuté. Vyjadril názor, že nadobudnutie vlastníctva z exekúcie sa musí považovať za originárny spôsob nadobudnutia majetku a rozdiel spočíva práve v tom, že vlastnícke právo nadobúdateľ neodvodzuje od vlastníckeho práva jeho predchodcu. Uvedenému názoru zodpovedá aj rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v obdobných prípadoch jednoznačne preferuje ochranu nadobúdateľa a vydražiteľa v exekučnom konaní pred prípadnými vadami tohto exekučného konania, ktoré nezavinil a nemohol ich predpokladať. Vydražiteľ, ktorému bol v exekučnom konaní udelený príklep a zaplatil najvyššie podanie, nadobudol vlastnícke právo k vydraženým veciam. Takto nadobudnuté vlastnícke právo nemôže byť dotknuté ani prípadnými vadami exekučného konania. Udelením príklepu v exekučnom konaní a zaplatením ceny prechádza vlastníctvo k sporným veciam na vydražiteľa. Dodatočné zrušenie nadobúdacieho titulu (príklepu) svedčiaceho v prospech vydražiteľa nemá za následok súčasne aj zánik vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov nehnuteľností, ktorí ju získali v dobrej viere.

Ďalej navrhovateľ poukazoval na závery vyplývajúce z odbornej literatúry, v zmysle ktorých ustanovenie § 61 Exekučného poriadku je vyjadrením platnej zásady, že stav navodený exekučným konaním nie je možné zvrátiť späť. V praxi to znamená, že aj nezákonne realizovaná exekúcia má také právne dôsledky, akoby bola realizovaná v súlade so zákonom. Náprava prípadných nezákonných rozhodnutí alebo postupov v exekučnom konaní môže byť dosiahnutá iba nepriamo prostredníctvom iných postupov, napr. náhradou škody. Neprichádza však do úvahy obnovenie pôvodného stavu.

Navrhovateľ tiež poukázal na ustanovenie § 243d ods. 2 O.s.p. („Právne vzťahy niekoho iného než účastníka konania nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté.“) vyjadril názor, že odporkyňa ani krajský

súd napriek námietkam navrhovateľa a zúčastnenej osoby úplne nesprávne vyhodnotili dôsledky zrušovacieho rozsudku najvyššieho súdu a následného uznesenia exekučného súdu na právne postavenie navrhovateľa ako prevodcu a aj účastníka konania JSP, s.r.o. ako nadobúdateľa.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/20/2005, ktorým došlo k zrušeniu uznesenia exekučného súdu o schválení príklepu, a teda nadobúdacieho titulu navrhovateľa ako prevodcu, bol vydaný na podnet generálneho prokurátora Slovenskej republiky a predstavoval rozhodnutie o mimoriadnom dovolaní. Účastníkom konania boli výlučne oprávnený a povinný v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. Er/2479/2001, a to oprávnený Sociálna poisťovňa a povinný DREVOVÝVOJ a.s. výskumno-vývojová a inžinierska organizácia. Navrhovateľ S.P. Partners, s.r.o. ako vydražiteľ účastníkom dovolacieho konania nebol, rovnako tak ani spoločnosť JSP, s.r.o. ako nadobúdateľ. Dôsledky rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku na právne postavenia tretích osôb, odlišných od účastníkov, sú jednoznačné, a to indiferentné. Rozsudok dovolacieho súdu nemal na práva a povinnosti účastníka JSP, s.r.o. ako kupujúceho z kúpnej zmluvy zo dňa 12.1.2007, ktorá bola predmetom vkladového konania žiadne účinky, rovnako tak na postavenie navrhovateľa vo vkladovom konaní S.P.Partners, s.r.o. Navrhovateľ zdôraznil, že skutočnosť, že neskorším rozhodnutím exekučného súdu nebol príklep schválený, nemal na vlastnícke právo navrhovateľa a na zmluvný titul vlastníckeho práva účastníka JSP, s.r.o. žiaden vplyv.

Rovnako podľa § 243d ods. 2 O.s.p. nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté právne vzťahy tretích osôb. To znamená, že pri posudzovaní právnych vzťahov niekoho iného ako účastníkov konania sa naďalej vychádza z pôvodného (zrušeného) rozhodnutia a posúdenie platnosti alebo neplatnosti týchto vzťahov z hľadiska hmotného práva je na tomto novom rozhodnutí nezávislé. Tieto osoby nemôžu stratiť nadobudnuté práva a povinnosti len preto, že pôvodné rozhodnutie bolo zrušené a že právne vzťahy medzi účastníkmi boli v novom rozhodnutí upravené inak. Zákon v tomto ustanovení poskytuje ochranu tretím osobám. Tieto nemôžu byť pozbavené nadobudnutých práv a povinností len v dôsledku zrušenia pôvodného rozhodnutia a inej úpravy právnych vzťahov účastníkov. K takýmto situáciám dochádza najmä v prípadoch zrušenia rozhodnutia, ktorým sa založili alebo potvrdili vlastnícke vzťahy, a po právoplatnosti pôvodného uznesenia došlo k prevodu vlastníctva na tretie osoby. Novým rozhodnutím by byť spochybňované ich vlastnícke právo. Práva tretích osôb, pokiaľ vznikli platne, sú preto chránené.

Navrhovateľ poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý posudzoval otázku platnosti právnych vzťahov práve po nastaní situácie predpokladanej v ustanovení § 243d ods. 2 O.s.p., kedy uviedol: „...Odporcovia nadobudli nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy z 11.6.1993 od žalovaného v čase, keď táto predávajúca bola ich výlučnou vlastníčkou. To, že následne v mimoriadnom opravnom konaní spomenutým rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky boli zrušené rozsudky nižších súdov, na základe ktorých sa stala žalovaná vlastníčkou týchto nehnuteľností, vo vzťahu k tretím osobám rieši § 243d ods. 2 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia právne vzťahy niekoho iného než účastníka konania nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté. Citované ustanovenie predstavuje premietnutie princípu ochrany nadobudnutých práv a znamená, že pomery tretích osôb nemôžu byť dotknuté bez ohľadu na skutočnosť, či tieto osoby vedeli o tom, že proti rozhodnutiu bolo podané dovolanie; ochrana tretích osôb sa neviaže na vedomosť alebo nevedomosť o podanom dovolaní ani na vedomosť alebo nevedomosť o vadách rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním, ktoré by mohli prípadne viesť k jeho zrušeniu v dovolacom konaní. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a jeho podanie nemá vplyv na právoplatnosť a ani na účinky napadnutého rozhodnutia. V tomto smere (vymedzení) je ochrana niekoho iného než účastníka konania v dovolacom konaní výrazne vyššia, než bola ochrana pomerov tretích osôb vo vzťahu ku konaniu o predošlom mimoriadnom opravnom prostriedku...“.

Podľa navrhovateľa odporkyňa, ako aj súd boli povinní pri svojom rozhodovaní zohľadniť aj účinky ustanovení § 61 Exekučného poriadku a § 243d ods. 2 O.s.p., resp. sa s nimi minimálne mali riadne vysporiadať, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.

Zdôraznil, že v zmysle vyššie uvedenej judikatúry, ako aj odbornej literatúry rozhodnutie o mimoriadnom dovolaní ani následné nové rozhodnutie exekučného súdu nemá s ohľadom na ustanovenia § 61 Exekučného poriadku, resp. § 243d ods. 2 O.s.p. žiaden vplyv na nadobudnuté vlastníctvo prevádzaných nehnuteľností a to patrí navrhovateľovi. Dobromyseľný navrhovateľ ani dobromyseľný účastník JSP, s.r.o. nemôžu znášať nezákonné dôsledky postupu súdneho exekútora a následného rozhodnutia exekučného súdu, pričom nezákonnosť postupu exekútora nezavinili a nemali o ňom ani vedomosť. Vedľajší účastník DREVOVÝVOJ a.s. výskumno-vývojová a inžinierska organizácia mohol svoje námietky uplatniť práve postupmi obrany a ochrany povinného v exekučnom konaní.

III

Stručné zhrnutie vyjadrenia odporkyne

Odporkyňa trvala na správnosti svojho rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad. Rozsudok krajského súdu považovala za zákonné a spravodlivé. Dôvody uvedené v odvolaní označila za účelovo formulované. Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpy a predaja neboli v katastri vedené na navrhovateľa, ale na firmu Drevovývoj a.s. Bratislava. Odporca svoje rozhodnutie vo veci V 168/2007 vydal s prihliadnutím na závery konania o proteste Okresnej prokuratúry v Pezinku č. Pd 57/08 - 9 zo dňa 28.2.2008 a Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1MCdo20/2005, ktorým bolo zrušené nezákonné uznesenie Okresného súdu Bratislava II o schválení príklepu.

IV

Argumentácia rozhodnutia správneho orgánu

Odporkyňa rozhodnutím č. V 168/2007 zo dňa 17.10.2008 návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľa JSP, s.r.o., ako kupujúceho podľa kúpnej zmluvy zo dňa 12.1.2007 podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zamietla s odôvodnením, že predávajúci (navrhovateľ v tomto konaní) nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností, a potom ani nebol oprávnený s predmetom kúpy a predaja podľa kúpnej zmluvy zo dňa 12.1.2007 nakladať, s odvolaním sa na právoplatný rozsudok NS SR zo dňa 30.10.2006 sp. zn. 1 MC do 20/2005, ktorým rozhodol najvyšší súd o mimoriadnom dovolaní, teda odvolávajúci sa na rozhodnutie, ktoré predchádzalo uzavretiu predmetnej kúpnej zmluvy.

V

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po neverejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nebolo dôvodné.

V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Správy katastra Pezinok ako odporcu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Pezinok. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom novelizovaného znenia ustanovení § 11 (miestnymi orgánmi štátnej

správy na úseku katastra sú okresné úrady, ak osobitný zákon neustanovuje inak) a 18 ods. 2 (okresný úrad podľa písm. a/ rozhoduje v katastrálnom konaní, podľa písm. b/ až k/).

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane odporcu. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne o zamietnutí návrhu na vklad kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne.

Zo spisu vyplynulo, že navrhovateľ sa zúčastnil dňa 24.9.2004 dražby predmetných nehnuteľností vedenej podľa exekučného poriadku proti povinnej spoločnosti DREVOVÝVOJ a.s., výskumno-vývojová a inžinierska organizácia. Navrhovateľovi ako vydražiteľovi bol udelený príklep schválený uznesením Okresného súdu Bratislava II č. k. Er 2479/2001-94 zo dňa 9.11.2004. V zmysle platných ustanovení exekučného poriadku sa úspešný vydražiteľ stal udelením príklepu a zaplatením najvyššieho podania vlastníkom predmetných nehnuteľností a to ku dňu udeleniu príklepu.

Uvedené uznesenie exekučného súdu napadol mimoriadnym dovolaním Generálny prokurátor Slovenskej republiky.

O mimoriadnom dovolaní rozhodol najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 1MCdo 20/2005 zo dňa 30.10.2006 (právoplatnosť nadobudol 12.1.2007) tak, že uznesenie o schválení príklepu udeleného navrhovateľovi zrušil, keď sa v plnom rozsahu stotožnil s námietkami prokurátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisového materiálu zistil, že návrh na vklad vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy k premetným nehnuteľnostiam uzavretej dňa 12.1.2007 bol odporkyni podaný dňa 22.1.2007. Odporkyňa o návrhu na vklad rozhodovala až dňa 17.10.2008 a pre posúdenie splnenia zákonných podmienok pre povolenie vkladu vlastníckeho práva bol pre ňu rozhodujúci stav v čase rozhodovania, teda odporkyňa návrh na vklad zamietla, pretože vlastníkom predmetných nehnuteľností už nebol predávajúci z kúpnej zmluvy.

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že ani zrušenie rozhodnutia o schválení udelenia príklepu nemôže mať vplyv na jeho vlastnícke práva nadobudnuté udelením príklepu a zaplatením najvyššieho podania a to ku dňu udelenia príklepu. Poukazoval pritom na ustanovenia § 61 Exekučného poriadku a § 243d ods. 2 O.s.p. Podľa § 243d O.s.p. ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (ods. 1).

Právne vzťahy niekoho iného než účastníka konania nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté (ods. 2).

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ svoje odvolacie námietky založil na nesprávnom výklade ustanovenia § 243d ods. 2 O.s.p. tvrdiac, že nebol účastníkom konania o mimoriadnom dovolaní a preto jeho výsledok nemôže mať vplyv na jeho vlastnícke právo nadobudnuté v exekučnom konaní. Z výkladu vyššie citovaného zákonného ustanovenia však nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca mal na zreteli účastníkov dovolacieho konania. Naopak logickým sa javí byť výklad o nedotknuteľnosti právnych vzťahov iných subjektov ako účastníkov pôvodného konania, teda účastníkov konania o schválení udeleného príklepu. Je to zrejmé z konštrukcie vety § 243d ods. 2 O.s.p., ako aj v spojení s predchádzajúcim odsekom 1, podľa ktorého po zrušení napadnutého rozhodnutia bude súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu a v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách dovolacieho konania.

Teda ustanovenie § 243d ods. 2 O.s.p. v záujme ochrany tzv. tretích osôb zakotvilo pravidlo, podľa ktorého iné subjekty ako účastníci pôvodného konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie a toto bolo následne zrušené v dovolacom konaní, nesmú byť na svojich právach dotknutí. To znamená, pokiaľ by došlo k prevodu vlastníckeho práva z navrhovateľa ako vydražiteľa (teda účastníka konania o schválení udeleného príklepu) na iný subjekt, ním (týmto iným subjektom) v dobrej viere nadobudnuté vlastnícke právo nemôže byť dotknuté. Takémuto výkladu svedčí aj skôr vyslovený názor najvyššieho súdu, v zmysle ktorého dodatočné zrušenie nadobúdacieho titulu (príklepu) svedčiaceho v prospech vydražiteľa nemá za následok súčasne aj zánik vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov nehnuteľnosti, ktorí ju získali v dobrej viere (rozsudok 4Cdo 274/2006 zo dňa 18.12.2007). Napokon o tento názor sa opieral v odvolaní aj navrhovateľ, avšak nesprávne ho interpretoval.

Skutočnosť, že navrhovateľ bol účastníkom konania o schválení udeleného príklepu, je nesporná. Exekučný poriadok v ustanovení § 37 ods. 1 totiž rozlišuje dva okruhy účastníkov - tých, ktorým príslušné postavenie priznáva pre konanie ako celok a tých, ktorým status účastníka priznáva len pre určitú časť konania. Do prvej z uvedených skupín účastníkov patria podľa platnej právnej úpravy oprávnený a povinný a do druhej potom podľa výslovnej úpravy ustanovenia § 37 ods. 1 vety druhej a ods. 2 Exekučného poriadku súdny exekútor, manžel povinného, no aj ďalšie osoby vymenované v príslušných ustanoveniach. Účastníkmi konania teda sú aj osoby, ktoré nie výslovne označené v zákone ako účastníci exekučného konania, ale toto postavenie im vyplýva z povahy vecí alebo im je priznané právo uskutočniť nejaký procesný úkon, ako napr. podanie námietky, odvolania alebo majú právo na to, aby im bolo doručené rozhodnutie. Vydražiteľ pritom patrí do druhej skupiny účastníkov, pretože v súdnom konaní o schválení udeleného príklepu sa rozhoduje o jeho právach a prislúchajú mu v ňom aj rôzne procesné práva.

Ani druhú odvoláciu námietku navrhovateľa spočívajúcu v zákaze restitutio in integrum vyplývajúcom podľa navrhovateľa z ustanovenia § 61 Exekučného poriadku, odvolací súd nevyhodnotil ako relevantnú.

Podľa § 61 Exekučného poriadku navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj toto ustanovenie vyjadruje obdobnú zásadu ako vyššie citované zákonné ustanovenia § 243d ods. 2 O.s.p., že právne pomery niekoho iného ako účastníka konania, ktoré exekúciou vznikli, nemôžu byť dotknuté. Nemožno však z neho vyvodíť, že by za podmienok stanovených zákonom nebolo možné dosiahnuť nápravu nesprávností rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní, týkajúcich sa výlučne účastníkov exekučného konania. V predmetnej veci bola takáto nesprávnosť, vada exekučného konania, jednoznačne zistená a preukázaná a spočívala v rozporných informáciách o lehote na zloženie najvyššieho podania uvedených v dražobnej vyhláske a v zápisnici o konaní dražby, čím boli možní záujemci o dražbu znevýhodnení oproti vydražiteľovi.

V zmysle § 148 Exekučného poriadku udelenie príklepu podlieha schváleniu súdom. Súd rozhodne o schválení príklepu do 60 dní od doručenia žiadosti exekútora na schválenie príklepu. Exekútor doručí súdu podklady, na ktorých základe bol udelený príklep. Rozhodnutie súdu o príklepe doručí exekútor oprávnenému, povinnému, vydražiteľovi a tomu, kto vzniesol proti udeleniu príklepu námietky (§ 147). Právoplatné rozhodnutie súdu o príklepe doručí súd miestne príslušnému daňovému úradu a správe katastra nehnuteľností na zápis do katastra nehnuteľností spolu so zápisnicou o udelení príklepu.

Odvolací súd nespochybňuje, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudnuté v dražbe nepodlieha procesu vkladového konania s konštitutívnymi účinkami, ale, že sa zapisuje do katastra nehnuteľností záznamom, ktorý má deklaratórne účinky. Treba však zdôrazniť, že aj tento proces je zákonom upravený. Udelenie príklepu musí byť v súlade so zákonom a podlieha schváleniu príslušným exekučným súdom. Pokiaľ v exekučnom konaní došlo k vadám a kvôli nim uznesenie o schválení príklepu bolo zrušené, nemožno vo vzťahu k účastníkom uvedeného konania (pričom vydražiteľ účastníkom konania o schválení príklepu bol) na túto skutočnosť neprihliadať. Pokiaľ by došlo už k zmene vlastníka z vydražiteľa na inú - tretiu osobu (predtým, ako bol príklep zrušený), ustanovenie § 243d ods. 2 O.s.p., ako aj § 61 Exekučného poriadku by tejto tretej osobe zaručovali nedotknuteľnosť práv ňou dobromyseľne nadobudnutých.

Podľa § 31 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (ods. 1).

Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne (ods. 3).

Odporkyňa pri posudzovaní zákonných náležitostí návrhu na vklad a jeho príloh, ako aj pri skúmaní zákonných podmienok v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona vychádzala z danej situácie v čase, kedy o vklade rozhodovala. Keďže v tom čase bol už rozsudok dovolacieho súdu o zrušení uznesenia exekučného súdu o schválení udeleného príklepu právoplatný, nemohla odporkyňa rozhodnúť inak ako len návrh na vklad zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že v predmetnej veci boli splnené predpoklady pre zamietnutie návrhu na vklad a preto krajský súd dôvodne zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia správy katastra.

Námietky odvolateľa nemohol považovať odvolací súd za relevantné práve vzhľadom na existenciu vyššie uvedeného právoplatného rozsudku. Navrhovateľ neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutia odporkyne vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporkyni zákon priznanie trov neumožňuje a účastníci konania si návrhu trov neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.